

اندیشنامه جهان اسلام (۴)

جنبشهای اسلامی معاصر در شمال آفریقا

عنوان و نام پدیدآور : جنبشهای اسلامی معاصر در شمال آفریقا/[اندیشکده برهان].

مشخصات نشر : تهران: دیدمان، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری : ۱۷۶ ص.

فروست : اندیشنامه جهان اسلام؛ ۳.

شابک : 8-600-8734 : 978

وضعیت فهرست نویسی : فیپا

موضوع : جنبشهای اسلامی -- آفریقای شمالی -- تاریخ

موضوع : Islamic movements -- Africa, North -- History

موضوع : جنبشهای اسلامی -- آفریقای شمالی

*Islamic movements -- Africa, North : موضوع

موضوع : آفریقای شمالی -- تاریخ

موضوع : Africa, North -- History

شناسه افزوده : اندیشکده برهان

رده بندی کنگره : ۱۳۹۶ ۹ج/ PT۱۷۹/۹

رده بندی دیویی : ۹۶۱

شماره کتابشناسی ملی : ۵۰۴،۹۵۰

www.BORHAN.ir

انتشارات ديدمان

عنوان: جنبشهای اسلامی معاصر در شمال آفریقا

اندیشکده برهان **≡** نویسنده:

≡ شابک:

ديدمان ∷نشر:

بهار ۱۳۹۹ **≡** تاریخ انتشار:

دوم **≡** نوبت چاپ:

۲., **≡** شمارگان:

۲۰۰۰ تومان **≡**قیمت:

www.DidemanBook.ir www.BORHAN.ir info@borhan.ir

تهران، خيابان انقلاب اسلامي، مابين خيابان فخررازی و خیابان دانشگاه، مجتمع پارسا، واحد ۴۰۳

· ۲1-889V197V

≡ تلفن:

1.....

:: پیامک:

این کتاب با کاغذ حمایتی منتشر شده است.

فهرست

<i>/</i>	پیشگفتار
	مقدمه
	گفتار اول
٣	جنبشهای اسلامی در مصر
	احیاگران اسلامی در مصر
	ب و ب جریانات اسلامی میانه رو (اصلاح گرا) در مصر
	جریانات اسلامی رادیکال (مسلحانه) در مصر
	گفتار دوم
Υ	جنبشهای اسلامی در الجزایر
	جريانات اسلامي ميانه رو در الجزاير
) *	جريانات اسلامي راديكال (مسلحانه) در الجزاير
	گفتار سوم
٠٣	جنبشهای اسلامی در لیبی

نبشهای اسلامی در سودان
گفتار پنجم نبشهای اسلامی در تونس
گفتار ششم نیش های اسلامی در مداکش
نبشهای اسلامی در مراکش
نبشهای اسلامی در موریتانی
ِجام سخن

منابع و مآخذ

رهبر كبير انقلاب اسلامى، حضرت امام خمينى (قدس سره)

نقشههای قدرتهای بزرگ که میخواهند مسلمین را زیر سلطه خود بیاورند و مخازن اتشههای طولانی دنبال نقشههای بودند، که از نقشههای بزرگ آنها مسئله ملتگرایی است. اسلام آمده است تا تمام ملل دنیا را، عرب را، عجم را، تُرک را، فارس را همه را با هم متحد کند. و یک امت بزرگ به نام امت اسلام در دنیا برقرار کند تا کسانی که میخواهند سلطه بر این دولتهای اسلامی و مراکز اسلام پیدا بکنند، نتوانند به واسطه اجتماع بزرگی که مسلمین از هر طایفه [دارند] نقشه قدرتهای بزرگ و وابستگان آنها در کشورهای اسلامی این است که این قشرهای مُشلم را که خدای تبارک و تعالی بین آنها اخوَّت ایجاد کرده است، و مؤمنون را به نام اخوَّت یاد فرموده است از هم جدا کنند، و به اسم ملت ترک، ملت کرد، ملت عرب، ملت فارس از هم جدا کنند بلکه با هم دشمن کنند. و این درست برخلاف مسیر اسلام است و مسیر قرآن کریم. تمام مسلمین با هم برادرند و برابرند، و هیچ یک از آنها از دیگری جدا نیستند، و همه آنها زیر پرچم اسلام و زیر پرچم توحید باید باشند. اینهایی که با اسم ملیت و گروهگرایی و ملی گرایی بین مسلمین تفرقه میاندازند، اینها لشکرهای شیطان و کمک کارهای به قدرتهای بزرگ و مخالفین با قرآن کریم هستند.

صحيفه امام، جلد ١٣ ، صفحه ٤٤٤

رهبر معظم انقلاب اسلامی، حضرت امام خامنهای (مدظلهالعالی)

بی شک دوران کنونی، دوران بیداری و هویّتیابی مسلمانان است؛ این حقیقت را از خلال چالشهایی که کشورهای مسلمان با آن رو بهرو شدهاند نیز بروشنی میتوان دریافت. درست در همین شرایط است که عزم و ارادهی متکی به ایمان و توکل و بصیرت و تدبیر، میتواند ملّتهای مسلمان را در این چالشها به پیروزی و سرافرازی برساند و عزّت و کرامت را در سرنوشت آنان رقم زند. جبههی مقابل که بیداری و عزّت مسلمانان را بر نمیتابد، با همهی توان به میدان آمده و از همهی ابزارهای امنیّتی، روانی، نظامی، اقتصادی و تبلیغاتی برای انفعال و سرکوب مسلمانان و به خود مشغول ساختن آنان بهره میگیرد. نگاهی به وضعیّت کشورهای غرب آسیا از پاکستان و افغانستان تا سوریّه و عراق و فلسطین و کشورهای خلیج فارس، و نیز کشورهای شمال آفریقا از لیبی و مصر و تونس تا سودان و برخی کشورهای دیگر، حقایق بسیاری را روشن میسازد. جنگهای داخلی؛ عصبیتهای كور ديني و مذهبي؛ بي ثباتي هاي سياسي؛ رواج تروريسم قساوت آميز؛ ظهور گروهها و جریانهای افراطگر که به شیوهی اقوام وحشی تاریخ، سینهی انسانها را میشکافند و قلب آنان را با دندان میدرند؛ مسلّحینی که کودکان و زنان را میکشند، مردان را سر میبرند و به نوامیس تجاوز میکنند، و حتّی در مواردی این جنایات شرم آور و مشمئزکننده را به نام و زیر يرچم دين مرتكب ميشوند؛ همه و همه محصول نقشهي شيطاني و استكباري سر و يسهاي امنیّتی بیگانگان و عوامل حکومتی همدست آنان در منطقه است که در زمینههای مستعدّ داخلی کشورها امکان وقوع می یابد و روز ملّتها را سیاه و کام آنان را تلخ میکند. یقیناً در چنین اوضاع و احوالی نمیتوان انتظار داشت که کشورهای مسلمان، خلاهای مادّی و معنوی خود را ترمیم کنند و به امنیّت و رفاه و پیشرفت علمی و اقتدار بین المللی که برکات بیداری و هو یّت یابی است، دست یابند. این اوضاع محنت بار، میتواند بیداری اسلامی را عقیم و آمادگیهای روحی پدید آمده در دنیای اسلام را ضایع سازد و بار دیگر، سالهای دراز، ملّتهای مسلمان را به رکود و انزوا و انحطاط بکشاند و مسائل اساسی و مهمّ آنان همچون نجات فلسطین و نجات ملّتهای مسلمان از دستاندازی آمریکا و صهیونیسم را به دست فراموشی بسیارد.

پیام به کنگره عظیم حج، ۲۲ مهر ۱۳۹۲

پیشگفتار

بسم الله الرحمن الرحيم يَّاأَيُّهُا ٱلنَّاسُ قَدَّجَاءَكُم بُرُهَانُ مِّن رَّبِكُمْ وَأَنْزَلْنَآ إِلَيْكُمْ وَوُزَامُّبِينَا ای مردم! همانا برای شما از جانب پروردگارتان برهانی آمده است و ما نوری روشنگر (قرآن) بهسوی شما فروفرستادیم (نساء: ۱۷۴).

سپاس خداوندی را که بشر را به برهان حقانیت وجود ذی جود آخرین فرستادهاش و نور روشنی بخش کلام الله مجید هدایت کرد و ملت شریف ایران را با هدیهی آسمانی انقلاب اسلامی و حیات در ذیل نعمت ولایت در مسیر رشد و تعالی قرار داد.

انقلاب اسلامی نعمت بی بدیلی بود که رهین ملت ایران شد تا مسیر تمدنسازی اسلامی و الگو شدن برای جهان بشریت را بپیماید و البته در این طریق، راه ناپیموده هنوز زیاد است و نیازمند گامهایی استوار و خردورزانه هستیم. اندیشکدهی برهان که متشکل از جمعی از فرزندان انقلاب اسلامی است، کانونی است فعال در زمینهی تبیین گفتمان تمدنساز انقلاب اسلامی. تلاش این مؤسسهی اندیشه محور بر این است که با تکیه بر سرمایه و استعداد معرفتی – علمی نیروهای فرهیختهی جریان انقلابی و ارزشی، به تبیین گفتمان انقلاب کمک کند و در مسیر تربیت نیروهای فکری تراز انقلاب اسلامی و یا به تعبیری، «مؤمن اندیشه ورز جهادی» بکوشد.

موسسه برهان مسیر مطلوب خود را حرکت در چارچوب الگوی امام-امت می داند

و بر این اساس، مبنای گفتمانسازی جهادگران فکری این اندیشکده بر پایه ی تبیین بیانات و دغدغهها و مطالبات سیاسی-فرهنگی حضرت امام (ره) و مقام معظم رهبری (مدظلهالعالی) و تولید پژوهشهای معرفتی و راهبردی معطوف به این مهم است. اندیشکده ی برهان بر آن است که در مسیر یک جهاد فکری و اعتقادی منسجم و متقن با پاسخگویی مستدل و منطقی به پرسشها و مسئلههای کنونی جامعه، گرهگشایی از معضلات فکری و نظری و شبهه زدایی و تولید تحلیل و تأملات سالم و پالوده از کجاندیشی و انحراف، گام بردارد.

اندیشنامه حاضر به قلم جمعی از پژوهشگران اندیشکده برهان است که به بررسی تاریخچه جنبشهای اسلامی به وقوع پیوسته در عصر حاضر می پردازد. لازم است از زحمات سرکار خانم الهه خانی و سایر همکارانی که ما را در تهیه این اثر مشارکت نمودهاند، کمال سپاسگزاری به عمل آید.

امید است این اثر، گامی کوچک اما مؤثر در شناخت و تعمیق گفتمان تمدنساز انقلاب اسلامی و بازخوانی اندیشههای ناب اسلامی و مورد رضایت پرچمدار هدایت بشر، حضرت ولیعصر (عج) قرار گیرد.

محمدجواد اخوان مدیر اندیشکدهٔ برهان

مقدمه

«جنبش» (Movement) در لغت به معنای هیجان، حرکت مردمی، ناآرامی و در اصطلاح، به کوشش جمعی برای پیشبرد منافع یا تأمین هدفی مشترک از طریق عمل جمعی خارج از حوزه نهادهای رسمی اطلاق می شود. (گیدنز، ۱۳۷۶: ۶۷۲) «حنبش های اسلامی معاصر »، گونه ای از حنبش های احتماعی هستند که در واکنش به یک یا چند عامل از میان عوامل متعددی مانند استعمار غرب، انحطاط فکری و استبداد داخلی، الغای خلافت عثمانی، سکولارسازی شتابزده جوامع اسلامی، شكستهاى نظامى مسلمانان از بيگانگان، شكست الگوهاى رقيب مانند ناسيوناليسم و سوسياليسم عربي، انحطاط دروني جوامع خويش (بحران مشروعيت، بحران هويت، توزیع ناعادلانه ثروت، فساد و سرکوب) و نیز با تکیه بر اسلام به عنوان خاستگاه فکری و الگوى نجات بخش پديد آمدهاند. منطقه شمال آفريقا اعم از كشورهاى مصر، ليبي و سودان و «مغرب عربي» شامل الجزاير، تونس، مراكش و موريتاني در طول تاريخ شاهد انواع استعمار و جنگهای خونین بوده است. این منطقه با هویت اسلامی، از یک سو به لحاظ وجود سرمایههای طبیعی و منابع معدنی و از سوی دیگر حضور اندیشههای ناب اسلامی دارای وضعیتی ممتاز بوده و توجه همیشگی قدرتهای غربی به ویژه انگلیس، آمریکا و فرانسه را به خود معطوف گردانیده است. به این ترتیب، جهان اسلام و به طور خاص منطقه شمال آفریقا از قرن نوزدهم با چالشهای جدی ای از سوی غرب (عامل بیرونی) مواجه شد که حتی تا پس از استقلال این کشورها نیز ادامه داشت. به همین جهت نخستین حرکتهای اسلامی این منطقه، با هدف تدبیر اندیشی برای نجات جوامع اسلامی از استیصال و عقب ماندگی و زدودن پیرایه ها از چهره دین به راه افتاد و در ادامه، حرکتهایی در مقابله با استعمار غرب و یا در واکنش به رفتار سیاسی و انحطاط اخلاقی غرب پدید آمد. پیدایی جریانهای اسلام سیاسی در حقیقت پاسخی به این چالشها بود. هدف عمده این جریانها نیز تلاش برای اسلامی کردن دولت و اجتماع از راه دست یابی به قدرت بود. به طور خاص، حمله ناپلئون بناپارت در سال ۱۹۷۸ م به مصر، فصل جدیدی را در تحرکهای فکری -سیاسی اسلامی گشود. البته پیش از این تاریخ، جنبشهایی با هدف احیای فکر دینی یا تجددطلبی اصلاحی و تجدیدنظرطلبی فقهی در گوشه و کنار جهان اسلام ظهور یافته بود که از مهمترین آنها جنبش محمد بن عبدالوهاب در نجد در قرن هیجدهم (۱۷۹۱ - ۱۷۰۳ م)، جنبش ولى الله دهلوى در هند (۱۷۶۲ - ۱۷۰۲ م)، جنبش محمد بن على شوكاني دريمن (١٨٢٣ - ١٧٥٨ م) جنبش آلوسي در عراق (١٨٥٤ -۱۸۰۲ م) جنبش محمد بن على سنوسى در مراكش (۱۸۵۹ - ۱۷۷۸ م) و نيز جنبش محمد بن احمد المهدى معروف به مهدى سودانى در سودان (۱۸۸۵ - ۱۸۴۳ م) بودند. اگرچه برخی از این جنبشها مترقیانه نبودهاند وهمچون جنبش اسلامگرای وهابیت وصف «ارتجاعی» داشتند.

جریانهای اسلام گرا در منطقه شمال آفریقا (همچون سایر ممالک اسلامی) با توجه به «نوع تعامل با دولت»، به دو جريان اصلى «ميانه رو» (حداقل گرا) و «راديكال» (مسلحانه یا حداکثرگرا) تقسیم میشوند. در حالی که هواداران هر دو جریان خود را «اسلام گرا» می دانند، به دلیل تفاوت برداشت از متون مقدس در باب «عمل صالح زمان» و اختلاف تحلیل از وضعیت سیاسی - اجتماعی منطقه، یکی مبارزه خشونت آمیز را نفی می کند و بهره گیری از ابزارهای مبارزه مسالمت آمیز (اقناع، ترغیب، چانه زنی و مصالحه) را در پیش میگیرد و دیگری گریز و گزیری از مبارزه خشونت آمیز نمی بیند. با این حال، از اواسط دهه ۱۹۸۰ به بعد جناح طرفدار گرایش اعتدال در جنبش اسلامی تا حدی توانست بر صحنه سیاسی اغلب این کشورها مسلط شود و

به تدریج به جریان اصلی اسلام گرایی جهان عرب و افریقای شمالی تبدیل شود. این تحول از اقدام جمعی رادیکال اسلامی به اقدام جمعی مسالمت آمیز در کشورهایی نظیر الجزایر، لبنان، اردن، عربستان سعودی، تونس، سودان و سایر نقاط جهان عرب روی داده است. ضمن آنکه برخی نمونههای مقاومت مسلحانه مسلمانان این منطقه و خاورمیانه در برابر سلطه نیروهای خارجی غیرمسلمان ریشههایی به قدمت قیام مهدی سودانی و اعلام جهاد علیه انگلستان در اواخر قرن نوزدهم؛ اعلام جهاد جنبش اسلامی سنوسیه در شمال آفریقا علیه متفقین و نیروهای ایتالیا در اوایل قرن بیستم؛ قیام مسلحانه شیعیان عراق و اعلام جهاد آنها علیه انگلستان در ۱۹۲۰؛ مبارزات مسلحانه اخوان المسلمین مصر علیه دولت و نیروهای انگلستی در منطقه کانال سوئز در اوایل ۱۹۵۲ و ... را با خود به همراه دارند و امروزه نیز سهم عمده ای در فضای سیاسی و اجتماعی این منطقه را به خود اختصاص دادهاند.